

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Premergător se face în Săbiiu la expedirea foiei pe afara la c. r. poste cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditor. Prețului premergătorului pentru Săbiiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 93. ANUL XIX.

Săbiiu, in 21 Novembre (3 Dec.) 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. ieră pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. și țieri străine pe anu 12 fl. v. a. Insetele se platescu pentru întâi oară cu 7 cr. și rulu, pentru a doua oară cu 5 fl. cr. și pentru a treia repetiție cu 3 fl. cr. v. a.

Articuli anonimi.

III. Cei ce au fostu alergatu la Clusiu la dieta cu serioșitatea barbatilor de statu au potutu avea, și eu ei națiunea româna din Transilvania, multamire mare, cându au aparutu proximulu actu imparatescu in urm'a dietei din Clusiu, rescriptulu, prin carele se admitu transilvanenii a luă parte la dieta din Pest'a. — In rescriptu se vediu ca votulu separatu alu romniloru e amintitu anume. Ba ei se vede, totu din același rescriptu, că prin participare s'au făcutu partasi la așerarea drepturilor din 1863/4. — „Aplacându Noi, dice rescr., reprezentarea Transilvaniei la dieta acest'a o facemu cu acea espresa dechiaratiune, că prin acest'a sustarea in dreptu a legiloru emise până acum nu se altereza nici decatu.”

Dara rescriptulu acest'a contine mai departe și convocarea Transilvaniei la dieta din Pest'a. Intrebarea se pune din nou ca ce sa faca românii acumu?

Pre tempulu acest'a in lumea din afara nu petrunsesse nimica despre cele ce aveau sa se intempe intre Austri'a și Prussi'a. Chiaru conventulu de tronu, cu care a deschisu atunci Bismarck dieta prussiana dice, ca refrințele cu poterele din afara sunt indostulitoare. Cestiunea Schleswig-Holsteiniana inse era atatu, de cōpta, încatu au inceputu a respand, pentru nasurile cele fine, parfumulu pravului de pusica. Curtea și ministeriulu din Vien'a a fostu și a trebuitu sa fia cea dintăiu, de siguru inse și acei ce stau in fruntea dietei unguresci, cari sa mirōse resbelulu și de aceea se și grabeau din poteri, unii cu concessiunile și alții cu loialtatea, pentru că viforulu sa nu sosēca și sa-i afle cu nimica in mână. Nimenea nu se asteptă la catastrofa dela Königgrätz și asiā cogetulu celu principale alu magiariloru au potutu sa fia, sa se asigure înainte de victoria, pentru ca dupa acest'a cine scie cum aru fi șunatu notele, dupa cari aru fi trebuitu sa cante și ei. Era prin 10 Aprile, anulu 1866, cându desbaterea adresei se incheiasse in casa deputatiloru și atunci numai se scria din Pest'a ca cu câtu se apropie resbelulu crescū și „speranțiele” deputatiloru; pre la 21 Maiu ai același anu, cându nu mai era unu secretu resbelulu, se ciocnescu inca diurnalele din Pest'a cu cele din Vien'a asupra estenderei concessiuniloru ce se voru face Ungariei. Insusi Deak dice cătra o deputatiune de alegatori ai sei, ca „victoriulu patriei nōstre e in mână lui Ddiu și se pare a nu atēna atāt'a dela combinatiuni politice cătu dela o norocōsa intemplare, totuși trebuie sa lucrāmu cu perseveranția și diligenția pentru binele patriei nōstre.”

Lup'ta cea energica a Ungariei, cantarea unu radimu morala in Ungari'a in decursulu resbelulu fiitoriu din partea corōnei și in fine desolutiunea ce intrase dincolo de Lait'a in urm'a confusiunei constitutiunale, erau atāti factori cari a imbarbatatu pre magiari la așungerea dorintieloru lor.

Intre impregiurări de aceste și mai vertosu, fiindu ca din partea Transilvaniei, afara de români, nu protestă nimenia, se intielge de sine, ca nu se potea impedeacă pastrea in actiunea constitutiunale, la care se deschisese drumulu dejă prin rescriptu.

Intrebarea cea mai de aproape asiā dara pentru noi a fostu, ca acum ce sa facemu. Amu scrisu și noi atunci mai multi articuli de intielesulu, ca intre impregiurări cum suntu ale nōstre nu potemu face alta, decātu sa luāmu parte activa la tōte ocasiunile ce ni se vru dă, unde in sa lucrāmu barbațesce pentru așerarea intereseloru nōstre nationali.

Acestu tempu era tocm'a acel'a pre cându buhele de nopte și perduse glasulu și, punendu pre alții sa lupte pentru passivitate, siedeau in scorburi, căci altfelu nu ne-amu potē esplică aparițiunea unu articulu in cestiunea activității româniloru și inca pentru dens'a, tocm'a pre tempulu acel'a in „Gaz. Trans.” Noi vomu reproduce din trensulu partea cea mai mare că documentu și argumentu alu lip-

sei de consecința alu politiciloru fără de cunoștința. Articulu este intitulatu:

„Motivele pentru activitate și in contra passivității.”

„Ne aflāmu obligati in consciința a mai impartasi on. publicu și motive activitoru v. din sinulu națiunei nōstre, pentru că de tempuri sa ne cumpenim superioritatea opiniuniloru, cându vine vorba de a trece și Rubiconulu. — Ne aflāmu in stare ale împartasi din pen'a cea mai competente in felulu seu și o facemu cu scopu de ale cunoșce de tempuri favōrea solidarității la momentulu relup'turii din respandiele facendeloru; ele se desfașura asiā:

„Până acum s'au esprimitu diferite opiniuni in jurnalistica româna despre aceea, ca ore sa alēga românii ardeleni deputati pentru Pest'a și in casulu de algere sa mērga deputatii atēsi la Pest'a seu bā, desfașurāndu deosebite motive pro și contra fiescare din punctulu seu de puercedere.

„Ce privesce la opiniunea mea eu sum și fatia cu stadiulu celu nou alu evenimenteloru politice totu pentru politica de activitate, voindu a me feri din tōte poterele de a nu me convoi eu insumi la aplicarea acelu proverbiu de trista memoria de a tractă și decide alții „de nobis sine nobis, la care ne-aru duce negresitu o politica de negitiune, seu de passivitate.

„Este aproape de mintea omului, ca rezultatulu pertractărilor este obicinuitu mai favoritoriu pentru acea, pre carii stinge, atunci cându suntu și ei multu putienu reprezentati in adunările, dietele, pertractătoare, de cătu in casulu contrariu.

„Dēca privim la pusețiunea nōstra a româniloru ardeleni in constelațiunea presinta a trebiloru politice, potemu fi convinsi, ca tōte jurisdicțiunile țierei, inclusive și municipiele șasesci voru alege și tramite deputati la Pest'a; noi intru ast'a nu-i potemu impedeacă, efepnindu-se alēgerile in sensulu legiloru dupa jurisdicțiuni seu municipie, iēra nu dupa națiuni. Stāndu lucrulu asiā, potemu scī a priori, ca rezultatulu negatiunei nu va fi altulu din punctu de vedere alu dreptulu publicu, de cătu că 5 deputati români lipsescu seu cu alte cuvinte 3 municipie ardeleni (Fagarasiulu, Năseodulu și Brăsiulu Hatiegu, căci numai in acest'e se pō aplică politica de negitiune) nu suntu reprezentate in Pest'a. Ore potē-vomu noi pre temeulu unu astfelu de rezultatu fără insemnatate afirmă cu efepu, ca Transilvania nu a tramisu deputati la dieta din Pest'a? — Nu, prin urmare ce amu produsu noi prin negitiune? — Amu produsu dloru aplicarea maximei in contra-ne de a se tractă de nobis sine nobis. Sa nu uitāmu, ca in dieta din Săbiiu au lipsitu deputatii 2-oru națiuni cu regalistiiloru impreuna, respective a 15 municipiiloru și legile aduse de ea totu-si s'au sancțiunatu. Exemplu docent.

„Apoi privindu lucrulu dintr'onu punctu de vedere putintelu mai inaltu sa ne punemu intrebarea, ore intieptu este, că noi sa remanem singuri isolati, pre terenulu negatiunei seu passivității — nici macaru sasiu cu noi, — intr'unu tempu de o aera nōua politica, de o intemiere generala a monarchiei, cându Domnitoriulu in Iusa și Pré inalt'a sea pēsona a luatu iniativa reorganisării interne a monarchiei, fatia cu care noi suntemu numi o particula.

„Noi românii pre regatulu trionitu (Croati'a) in politica lui privilegii la modus procedendi nu-lu potemu imitā, elu este unu statu nationalu slavu, municipiele și reprezentanti'a regatulu se afla in mânăle și dispozițiunea națiunei slave, pre cându Adelulu sta din 4 națiuni, intre cari națiunea româna in dieta patriei, fia aceea ori cum compusa, nu pōte avē nici cum majoritate absoluta de reprezentanti nationali, iēra in țiera in josu numai cele 3 muni-

cipie suntu acelea, unde românii au majoritatea membriloru comitetulu centrale pre lānga sine.

„Va sa dica, politica negatiunei absolute pentru români este nepractica, este imposibila, nu are insemnatate in viet'a de statu intr'o mesura că aceea, care se promita efepulu de a nu se potē execută reform'a catare seu cutare, fără ei, că-ce est'a și nu altulu obicinuesce a fi scopulu politice de negitiune, de passivitate.

„Eu sum convinsu, și esperinț'a ne arata, ca românii pre terenulu politice de activitate, — conditio sine qua non — solidari, mai mare trecere, vediu și onore voru asigura națiunei loru la popōrele conlocitoare, decātu cu politica negatiunei, care cum disci, fără de aceea pentru ei este nepractica vera.

„Din totalitatea giuristăriloru trebue sa judecāmu, cum aru fi ore mai folositoriu pentru noi, a intră in actiune impreuna cu celelalte 3 națiuni, cari se ducu, seu isolati de ele a ne aruncă pre terenulu negatiunei? De aici puercediendu, amu venit la convingere, ca noi politica de activitate nici fatia cu dieta de incoronare din Pest'a sa nu o parasim, și acest'a cu atāt'a mai putienu, cu cătu, ca pēriantulu rescriptu din 25 Dec. insusi asigura autonomi'a Transilvaniei, recunoscāndu espresu validitatea legiloru armate până aici pentru ea, prin urmare și aceloru din 1863/4.

La pamfletulu „Federatiunei.”

Unu pamfletistu de profesiune, de altmintre fidelu capā alu slogiloru in soldulu feudalismulu și ultramontanismulu, publicatu in nr. 114 alu „Federatiunei” povestescu in unu pamfletu alu seu, datatu din Clusiu, despre radicarea unei sumulitē de 12,000 fl., in an. 1865, in Clusiu, Magyar otza, in casa lui M... și intrebă ca ore confusiunea politica dintre noi nu datēza dela tempulu radicarei acelei sume?

De și intrebarea acest'a nu suna la adresa nōstra, pentru ca noi nu scim sa existe aici nici o „cliea pērecerica”, cum dice pamfletulu, ci numai un'a p r e n e c a c e r n i c a (cam cum s'ntu clicile in genere), carea nu are in sa de a face nimic'a cu „Telegrafulu Romanu”, totuși fiindu ca voru fi omeni cari inca nu sciu distinge, ne demitemu la reflexiunea:

ca noi cei dela „Telegrafulu Romanu” nu scim nimic'a despre lucrulu amintitu; cei ce inse, ut figura docet, sciu tōte țanele, sa ne spuna și nōne și publiculu, dēca s'au radicatū vre-o suma și cine o a radicatū; ba provocāmu pre slogle fidele tuturoru inimiciloru națiunei române, sa ne des-lusiesca și despre cele 40,000 fl. din 1863/4 cari au venitū pre adresa unei escelelentie, nōna pre tempulu acel'a, și pōte și de alte 10,000 fl. despre care se vorbea ca se invertira in Mercuria in diu'a memorabilei conferințe. — Incātu pentru politica, nu stāmu cu astfelu de nechiamati de vorba.

Săbiiu, 4 Novembre st. v. 1871

(Urmare și fine din nr. 90.)

Intr'unu tonu pateticu continua dl. E. M.: „cându e vorba de alēgera protopopulu eu pre esamenulu de maturitate și in plu fatia cu meritele c-stigate etc. — nu dau nimic'a.”

Mai înainte de tōte amu a spunē aici ca unu esamenu de maturitate simplu — asiā dupa cum se pare ca-lu intielega dl. M. — nu exista seu și dēca exista — numai că exceptiune; intre o suta maturisanti pōte ca se va aflā unulu dupa cum și l'a inchipuitu fntasi'a cea aprisa de mania a dnei sele. — Gimnasiulu este unu institutu unde se propunu și castiga sciințe universale și cultura generale. Promovarea dintr'o elasa inferiōra intr'alt'a superiōra este dovēd'a (sa fiu bine intieleau:

nu vorbesc de exceptiuni) ca ore cine a progresat in stiintele sau cultura prescisa in clasa respectiva. Cea ce fu promovata pana intr-o alta clasa, acela a progresat cel mai putina suficiente in toate stiintele respective cultura generala; esamentul sau testimoniu de maturitate este intarirea prin statu ca ore cine a coversitu stiintele generale si indreptarea de a cerceta vre-o facultate. Va sa dica testimoniu de maturitate este o recunoscere indirecta si inca din partea statului ca ore cine este omu cultu. Eu, si credu toti omenii cu judecata nepreocupata, nu cunosc deci esamenu de maturitate simplu va sa dica unu individ cu esamenu de maturitate, despre care pote cine va fi in indoiea ca are sau n'are stiintele recerute dela unu omu cultu, si afirmu categorice ca le posedo, si ca va fi totu deun' in stare a se si presenta in fapta ca atare in ori-ce felu de impregiari, intre individi de ori-ce clasa, va fi in stare a pestra cuviinta unu individu recunoscutu de cultu, si va sa si alege remediile pentru de a-si implini chiamarea cu rezultatu si demnitate, impinsu fiindu spre acest' chiaru si de ambilia laudavera ce ore-care omu cultu simte si care consta in a dovedi lumei ca elu in fapta e ceea ce altii lo tienu. O repetu: eu nu cunosc unu omu cu maturitatea care aru fi dupa dis'a cunoscuta, unu Ghitiu din Blasiu, ci sciu ca unu atare este unu omu indiestratu cu sciintie si ca ca unu atare i este planatu eo ipso drumulu spre o cariera mai inalta. Pote-se dice acest'a despre unulu cu 4 sau 5 clase gimnastali? (sa nu mai amintescu aci ca trecerea si prin aceste clase au fostu Ddieu scie cum), ba nu! cu atata mai putienu nu, cu catu ore-cine n'a datu dovedi ca elu si-a completatu cultura si cu atata mai putienu nu, cu catu elu in decursu de 15—20 ani de serviciu n'a fostu in stare a-si duce prin fapte pricopsite numele si renumele preste otarulu locului lui de functiune. — Dlu E. M. crede ca deca unu invetiatoriu si face datori'a sea in scola si-si implinesce chiamarea de invetiatoriu sau deca unu preotu in parochia sea cea preotiesca, apoi acela e meritatu pre terenulu scolariu si bisericescu si totu odata si aptu pentru unu postu de protopresbiteru; meritulu, in intielesu forte lorgu, lu cedu, in sa aptitudinea pentru postulu de protopresbiteru nu i se pote: caei i lipsescu prea multe, i lipsescu dreptatile la mana si prin urmare recunoscerea si apoi aptitudinea — se pote dovedi numai in sfera de protopresbiteru. Nu e deci mai consultu a se preferi celu cu formalitatile recerute unu'a fara aceste, de ore-ce aptitudinea ambiloru trebuie sa se probezie?

Dara sa privimu lucrulu din altu punctu de vedere si adeca: Ce voru dice strainii, precum sasii si nemtii, candu la ei unu individiu fara maturitate si facultate nici tagm'a preotiesca nu o pote primi, pre candu la noi romanii, acum candu avemu individi calificati, pre acesti'a i postpunemu si la indemnulu unei Ilustritati — romane — inaintamu la postu de protopresbiteru asi numiti semidocli; cum voru sta acesti'a fatia cu omeni eruditi in sciintie la sinode, congrese, pote chiaru si in diet'a tieiei; ce respectu va avea invetiatorimea si preotimea tractuale de elu candu ei cu totii sciu ca protopresbiterulu n'are pregatire mai mare decatu ei etc. sau si alta versiune, siedint'au la mes'a guverniale cu dtu M. si alti consilieri dimpreuna persoane fara gimnasiu si facultate? apoi ce crede dni'a sea? ore n'a venitulu tempulu ca si biserica celu putienu in posturile mai inalte sa fia reprezentata prin organe deplinu qualificate? Insa sa nu mai vorbescu lucruri constatate, despre a caroru adeveru de securu si dlu E. M. e convinsu; ci sa spunu dnici sele, ceea ce tota lumea si stoptesce si adeca ca dni'a sea se pare ca n'a purcesu sinceru, dupa convingere, n'a urmaritu interesulu tractului ei alu seu propriu, a venatu folose unilateralu, egoistice si prin urmare marsiave si ca prin aceea si-a intinatulu numele si rangulu, care pana de une-dile era avantgarda credincioasa la tote intreprinderile de felulu cestei din chestiune; sa-i spunu mai departe ca nu candidatii „cu teorii“, cari nu i s'au caciulitu, dupa cum densulu pote a asteptatu, au insultatu tractulu prin aspiratiunea loru ci dni'a sea insusi; densulu a baijocoritulu biserica in generalu si tractulu in specialu prin portarea, in care ni s'a infatisiatu ca barbatu de incredere (deputatu), prin presupunerea ca tractulu nu i va observatu intentiunile rele, prin care voia a-lu arvuni pote pre o jumetate de secolu; densulu a insultatu

tractulu prin inflantierea pecalosa asupra sinodului, ca sa nu se alega unu omu recunoscutu de calificatu si demnu, ci s'a singuru a-si alege siesi protopopu respective unelta, care nu se inaintedia si scota poporulu din intunerecu — ci sa stea la dispositiunea dnici sele, pentru de a-i esecuta ordinele.

De totu naiva si lahsurd'a este afirmarea dlu E. M. ca unulu dintre candidatii, cari nu convinu dnici sele nu si-a deschis gur'a in biserica, ca n'are cunoscintia nici despre cele mai elementari afaceri ale unu cetetiu etc. Atata de naiva si absurda ca cea a unei babe vecine din comun'a nascerei mele, care baba n'are idea despre scola, invetiatura etc. si care, voindu a-mi face asiá dicendu unu complimentu mi dicea: vecine! d-ta fiindu acum de atati'a ani in Sabiu la scola de buna sema vei sci ceti si in psaltire! — Sa judece publiculu deci care dintre aceste doue diceri, cea a unu consiliariu, sau cea a unei babe, este mai desvolta. Nu me minunediu ca dlu E. M. si-a datu parerea despre pricopsirea mea in cunoscintie bisericescu, unde n'are competinti'a de a judeca si unde i-asiu potea striga „Schuster bleib bei deinem Leisten“, caei densulu e obicinuitu a se amesteca unde nu-i ferbe oia

Sa venimu la armele cele mai ridicolose, de care s'a folositu dlu E. M. pentru de a me arunca cu totulu la pamentu: „este meritatu pre trotoariulu si prin cafenelele Sabiului.“ Aducendu-i la aceste mai infatu aminte cuvintele proverbiale la romani din cert'a „gusiatelora“ — i reflectediu ca: sau densulu nu mai are locu, de invinovatitulu, pre trotoariulu si prin cafenele sau apoi si tr'amite dorobanti anume insarcinati cu aflarea: pre unde ambla altii, cum si petrecu, ce mananca etc? Altcum sa scie dni'a sea ca si de ici incolo invinovatitulu si va continua preumblarile, in sa din aceea cauza n'are nimenea de a-si margini preumblarile caei meritulu se va sili a face locu fia-carui — pana la publicarea articolulu dnici sele asemenea lui meritatu pre trotoariulu. Subsemnatulu se simte fericitu ca nu i se pote imputa ca aru cerceta localitati profanate, budici; precum facea unii pre tempulu loru. In scriptura se dice: „nimenea nu e fara de gresiela, fara numai tu Domne“ prin urmare dlu E. M. inea o fi gresitu, va fi comisu cate „un'a buna.“ Convinsi fiindu deci despre falibilitatea tuturor omeniloru nu ne-amu simtitu nici catu e mai putienu vatemati candu amu cetitu acele invinoviri copilaresci; ceea ce ne-a mahnitulu pana in adenculu animei e: impregiurarea ca ele vinu dela o „Ilustritate“ romana care vrea sa treca de intielpta. E sciutu ca nu e lucru mai uritu decatu personalitatile; si o Ilustritate a nostra s'a dejositu la folosirea loru contra unu tineru care tiene sub demnitatea sea de a-i sparge ochelarii prin atari improscaturi rustice.

Cu privire la pracsu — care ni o disputa dlu E. M., neptendu-me din ore-care considerante pronuntia fara reserva — dechiaru ca se face prea mare abusu. Pracs'a, asiá dupa cum o practizeza si prin urmare se pare ca o intielegu, tocmai acei'a cari mai multa o porta in gara, se pote forte bine caracterisa prin: Parturient montes — nascitur ridiculus mus —. Mai combatu dlu E. M. si une altele din „de sub v. lui P.“, la care tienu de prisosu a reflecta ce va de ore-ce si dni'a sea le cede; in sa totu cu leuc'a spre danga.

Me simtu apesatu de o profunda parere de reu si durere, vediendu ca barbati, cari aru trebui sa nu-si perda in ori-ce impregiurari ecilibriulu, sa nu treca mesor'a cea drepta, se seuita cu totulu, ca cu o usiurintia neesplicabile trecu preste cause momentose si ca apoi cu o frivolitate urziosa tindu publiculu mesa, pentru de a-i scote ochi prin nisce esageratiuni — cari pre omeni de bun'a cuviinta i pateza. — Cu ce, crediendu o fi clarificatu starea lucrulu pre deplinu din parte-mi curmu disput'a cu dlu E. M.

In fine dorescu ca spiritulu santu sa se pogore preste sinodulu Mercurenu ca acest'a sa-si pote afla barbatulu celu mai aptu — a carui devisa sa fia: „lumina in intunereculu tractului Mercuri!“
G. Tom'a.

Legea comunale.

(Articlu de lege XVIII. din anulu 1871, despre regularea comuneloru, sanctionatu in 7 Iuliu 1871, promulgatu in amendone camerele Ungariei in 10 Iuliu 1871.)
(Urmare si capetu.)

§ 121. In cetati cu magistratu regulatu da-

rea comunale se repartiesce (arunca) in procento dupa darea directa (de pamentu, casa, venitu, castiga personale) de statu a locuitoriloru si posesoriloru din cetate, conformu pracsai de pana acum'a. In catu se pote midiloci fara scurtarea venituriloru statului si fara periclitarea intereseloru industriali si comerciali, in urm'a ascernei motivate guvernulu va pote permite, ca cetatile singuratece sa arunce si dupa darile indirecte (accise) de statu dare suplementaria, si pentru sporirea venituriloru loru sa culaga in cetate si teritoriulu ei competintie, bani de statu (in piatia cu siatr'a), vami, ma sa introduca si specie nove de dare neintreuintate din partea statului.

§ 122. Locuitorii comunali se potu astringe la lucru cu palm'a si carulu.

Aceste prestatiuni se repartiescu (arunca) dupa principiile legei despre regularea lucrurilor publice, si se implinescu sau in naturale, sau se rescumpera in bani, si se potu intreuintia numai la conservarea strateloru, eazuriloru, ce scutescu comun'a, a linieloru si midiloceloru de comunicatiune.

In casuri de periclu comunu, adeca; viscolu (ometu), esundare de apa, focu, etc. primari'a pote se intreuintieze spre delaturarea periculuiu tota poterea pedestra si de caru ce i sta la dispozitiune fara a se computa.

§ 123. Jurisdictionile potu impreuna comunele conformu interesarei loru in grupe destinsu cu scopu de a face si tiene in stare buna drumurile si podurile vincinali dintre comunele singuratece.

Proportiunea, dupa care suntu detorie comunele singuratece a participa la facerea si conservarea ataroru drumuri si poduri, o statoresce jurisdictionea respectiva pre langa ascultarea respectiveloru comune, incatu acele nu s'aru pote invoia intre sine.

§ 124. Amploiatii statului, oficerii dela armata si dela milietele patriei (honvédtisztek) functionarii municipali si invetiatorii populari nu platescu dare comunale, dela platile ce lo au dupa oficiulu loru, respective dela pensiunile loru.

Asemnea nu platescu nici preotii dela beneficiile, cari le tragu eschisivu dupa oficiulu portatu in comun'a bisericesca respectiva.

§ 125. La scoterea darei comunale servescu de cinsura ordinatiunile articolulu de lege XXI, 1868 si LV 1870.

§ 126. Modulu manipulationei de cassa si alu tienerii de computuri se statoresce prin statutulu comunalu.

Acestu statutu se ascerne jurisdictionei spre aprobare.

§ 127. Socotele comunale trebuie sa se pregatesca in modu corespundietoriu rubriceloru bugetului.

§ 128. Socotele comunale in comune mici si mari le revideza corporatiunea reprezentativu in adunarea generala de tom'a.

In cetati cu consiliu regulatu, inainte de a se asterne adunarei generalu, le revideza esactoratulu, respective despartimentulu finantiaru, si deca nu esista atari, o delegatiune.

Socotelile, casualmente raportulu motivatu alu esactoratulu, despartimentulu finantiaru sau alu delegatiunei, se espunu la cassa comunale spre vedere publica cu 15 zile inainte de adunarea generalu.

Adunarea generalu este obligata a ceti si pertracta observatiunile ce pote le aru face contribuitorii comunali.

§ 129. Ratiociniulu revidiatu de adunarea generalu, face-se exceptiune in contra acelu'a sau nu, la tota intemplantia trebuie sa se asterna jurisdictionei spre suprarevisiune.

La ratiociniulu asternutu jurisdictionei si revidiandu de acest'a celu mai tardiu sub decursulu unu anu suntu de a se alatura observatiunile pote date prin contribuitorii singurateci si opiniunea separata a minoritatiei; si in acestu casu absolutoriulu numai dupa aprobarea jurisdictionei se pote da.

§ 130. Comun'a sau celu ce este detoriu cu dare de ratiociniu pote apela decisiunea jurisdictionei la ministrulu de interne. Deca comun'a sau ratiociniulu nu se indestulescu cu rezultatu su-prarevisiunei, ministrulu de interne pote se cera inaintea judecatoriei competente pentru comuna revisiunea judecatoriesca a aceluoru positiuni din ratiociniu, contra carora s'a facutu exceptiune, in terminu de trei luni computandu dela admanarea

deciziunii ministrului de interne. Pretensiunile comune in se in contra rationariului se potu asecură in sensulu legii in toate gradurile pertractării revisionali.

§ 131. Incătu ajutoriulu institutelor binefacătoare si elemosin'a singuraciloru nu aru fi desula spre provederea seraciloru comunei, comun'a conformu relatiuniloru locali este detoria a se ingriji despre provederea tuturor seraciloru competent in comuna, cari preste totu nu suntu in stare a se sustiene fără ajutoriu comunu.

Déca acésta provedere nu s'aru poté midiuoci fără a nu ingreună preste mesura pre locuitorii comunali: comun'a exceptionalmente póte cere ajutoriulu juridictionei, si déca nici acésta nu aru poté, alu statului.

Tóta comun'a la finea fia-cărui'a annu face relatiune detaiata juridictionei respective despre numerulu seraciloru si despre dispusetiunile sele relative la afacerea seraciloru.

§ 132. Fia-care comuna este obligata a su-praveghia directiunea institutelor de binefacere si de cultura generala sustienute prin ea si a revidia cu punctualitate socotelele acelor'a in totu annu in adunarea generale de primavéra.

§ 133. Comunele suntu obligate a manipula si fundatiunile ce stau sub administratiunea lor conformu destinatiunile acelor'a cá si o avere a lor propriu.

Despre aceste trebuie sa se astérna inaintea adunării generale in totu annu aratare si ratiociniu regulariu.

CAPU IX. Dispusetioni diverse si transitóric.

§ 134. Despre aceea ca pust'a sa se striformeze in comuna, comun'a mica in comuna de sine statatória, comun'a mare in cetate cu magistratu regulatu, cetatea cu magistratu regulatu in comuna mare: decide ministrulu de interne intre marginile §§-loru 136 si 137 pre lángra ascultarea opiniunii municipiului.

Iér' aceea, ca cetatea cu magistratu regulatu sa se striformeze in juridictione (municipiu) separata o concede legislatiunea prin o lege speciale.

§ 135. Déca posesorii unui teritoriu de pusta aru voi a se striforma in comuna separata, séu vre-o comuna mica in comuna de sine statatória, séu in fine o comuna mare in cetate cu magistratu regulatu, recurrentii pentru striformare si predau rogarea la juridictione respective, si se indetorescu a documenta:

a) cumca acésta striformare o doresee aceea parte a posesoriloru pusteii, respective a locuitoriloru comunali, cari la olalta platesce mai multu de diumetate din intréga darea directa de statu a pusteii séu a comunei, si

b) ca dispune de putere spirituale si materiale destulatória spre implinirea punctuala a detorintieloru ce li se impun in urm'a acestei striformari.

Juridictione, cercelându documentele recurrentiloru, acele insocite de opiniune propria le tramite ministrulu de interne, care decide cu valóre definitiva.

Déca s'a documentatu totu ce e de a se documenta dupa cele de susu: striformarea nu se poté denega.

§ 136. Déca o cetate cu magistratu regulatu vré sa abdica de acésta stare, si doresee a intrá in sirulu comunelor mari séu o comuna mare, parasindu-si starea de sine, vré sa se alieze cá comuna mica cu alte comune mici: recurrentii pentru acésta striformare suntu detori a-si dá rogarea dupa modalitatea cercuscrisa la §-lu 135.

Suntu detori a documenta:

ca acésta striformare o doresee aceea parte a locuitoriloru comunei, care platesce mai multu de diumetate din intréga darea directa de statu a comunei, si ca din defectulu puterei spirituale si materiale destulatória nu suntu in stare a impleni detorintiele, ce li s'au impusu cá cetate cu magistratu regulatu si respective cá comuna mare.

In atari casuri se va observá totu aceea-si procedura, care s'a disu la §-lu 135.

§ 137. Cându se alatura cu privire la administratiunea publica teritoriuulu unei puste la teritoriuulu unei comune vecine, déca aceea comuna inca atuncia posedo avere, séu are detorie, si vine intrabarea despre aceea: participá-va si incátu la venitululu averei, séu óre obligata e a concurge la detoria de pána acum si in cáta? mai intáiu se va

incercá impacatiune amicabile cu intrevinerea juridictionei, si déca acésta remáne fără efecto, intrabarea se va decide in calea procesului ce se va incepe inaintea judecatoriei competente pentru comuna.

§ 138. Unirea comunelor construite la olalta se decide prin ministrulu de interne la rogarea motivata si spriginita de juridictione a reprezentantiei unei'a séu altei comune, pre lángra ascultarea comunei respective si stabilirea conditioniloru unirei.

Unirea numai in acelu casu se ordina, déca o doresee separatu aceea parte a locuitorimeii ambelor comune, care platesce mai multu de cátu diumetate din intréga darea directa de statu a comunei.

In acestu casu nu se poté denega.

§ 139. Unirea comunelor construite la olalta, cari diacu in teritoriuulu duoru juridictioni separate, se poté intempla numai dupa ce s'a midiuocitu in cale legislativa ingremierea unei'a dintre comune in teritoriuulu juridictionale respectivu.

Unirile facute in annu 1848 si de atuncia in cóce lasându-se neatínse; — suntu de a se reportá prin ministrulu de interne legislatiunei pentru legalisarea ingremierii.

§ 140. Pána atuncia, pána cându comunele se voru constitui in intielesulu legii presente, opidele (mezvárosok), cari in presente suntu investite cu autoritate judecatorésea de prim'a instantia se considera de cetati cu magistratu regulatu;

opidele si satele, cari tienu notariu comunalu separatu, inse n'au magistratu separatu; de comune mari,

ier' satele, cari tienu notarie comunale comunu, de comune mici, si in acésta calitate esereca drepturile asecurate prin lege si indeplinescu detorintiele prescrite prin lege.

§ 141. Acolo, unde in presente nu suntu corporatiuni reprezentative, drepturile si detorintiele, cari prin §§-ii 37, 41, 51 si 53 ai legii presente se concedu corporatiunei, reprezentative, la inactivarea legii in loculu corporatiunei reprezentative, exceptionalmente le va eserec si implini primoria (antistia comunala) sub conducerea suprefectului.

Membrii comitetului verificatoriu (§ 53) in acestu unulu casu se potu alege si desemna dintre locuitorii cu dreptu de alegere ai comunei.

§ 142. Notarii, cari se afla in aplicare la promulgarea legii presente, si tienu oficiulu, numai si numai in intielesulu contractului incheiatu cu ei, séu se potu destitui in intielesulu §-lui 70.

Inse in acele comune, cari se intrunescu pentru constituirea notariatului cercuale nou, la tota intemplantia se va face alegere.

Medicii si inginerii comunali, cari suntu in aplicare la promulgarea legii presente, de si nu posedo calificatiunea prescrista la §-lu 74, se potu realege.

§ 143. Ministru de intere este insarcinatu a duce la indeplinire legea presenta.

Proiectulu minoritáteis presei románe.

Art. I. „Nationalitatea mai pre susu de tóte. „Desvoltarea nationale prin democratia. „Nationalitatea si democratia nu admitu oportunitate.“

Art. II. Pres'a romána va combate cu tária ori-ce incercare, directa séu indirecta, de a colonisa Romani'a cu elemente straine.

Art. III. „Pres'a romána nu va incetá de a cere dela poteri statului luarea urmatóreloru mesuri contra invasiunii economico-politice a evreiloru cari intre cele-lalte, forméza in Romani'a avant-gard'a germanismului.

a) Poprirea de a locui, sub ori-ce pretestu, in comune rurali;

b) interdictione in comune urbane;

1. de a colportá;

2. de a tienea taverne si a negociá cu obiecte de consumatiune;

c) oprirea de a eserecá profesiunea de medici si de farmacisti;

d) inlaturarea dela ori-ce intreprindere publica;

e) denunciarea si desfiintarea tuturor conventiuniloru, in puterea cárora, prin fraudá si sub alte numiri, evreii stapánescu in Romani'a, contra legii, proprietáti teritoriale;

f) respingerea pro viitoriu dela fruntari'a romana a nóueloru cárduri de evreime.

Art. IV. „Pres'a romána va lóvi in tóte modurile aceea propaganda francmasonica, prin care in forma nationalismulu se néga si se sacrifica in favóra unui utopicu umanitarismu, iéra in fondu intrég'a doctrina se reduce la funest'a massima: „fa-te ca iubesci tóta lumea pentru a avea dreptulu a nu iubi nimic'a.“

Art. V. „Pres'a romána va combate cu vigóre si radicalmente darea din partea statului a concessiuniloru si intreprinderiloru la straini.

„Acésta in sa nu esclade dreptulu si chiaru datori'a statului de a atrage in tíera fabricanti din strainatate pentru acele ramuri de manufactura, cari nu se potu desvoltá prin sine-si fiindu pre airea rezultatulu multoru pipairi si alu unui progresu seculariu; dara fabricantulu strainu, astfelu incuragiatu, va primi asupra-si imperiósa obligatiune de a se servi in stabilimentulu seu, in cea mai mare parte, de lucratori románi.

Art. VI. „Pres'a romána va cere necontentu dela poteri statului, de a protege cu eficacitate ori-ce industria nationale séu impamentenita, nascenda séu pro cale de a se consolida, prin urmatótele medióce:

a) inlaturarea vamale mai multu séu ma putiune prononcéata a fabricatelor straine de aceea natura;

b) scutirea séu redúcerea de imposité, acordata fabricatelor omógene locali si prin care li se inlesnescu circulatiunea;

c) in casuri importanti, statulu va fi consiliatu chiaru de a dá prime ad-hoc.

Art. VII. „In privinti'a ogneloru, cestiunei cáiloru ferate, vániloru si monopolului tutunului, fia-care organu de publicitate are deplina latitudine de a desvoltá propriele sele vederi, remanendu iusa comuna pentru tóte datori'a de a combate ori-ce tentetiva de a dá aceste resurse pro mána strainiloru.

Art. VIII. „Pres'a romána considera instructiunea publica mai pre susu de tóte ramurile de administratiune.

„Prin consecintia, ea va cere cu o neadormita staruintia:

a) bugetulu ministeriului respectivu sa fia votatu totu deun'a celu dintáiu;

b) invetiatorii de tóte gradele se fia inamovibili, scapandu prin acésta de fluctuatiunile politice militante.

c) obligativitatea invetiamentului pentru románi sa se aplicé cu tóta rigórea;

d) program'a scóloru rurali sa se simplifice astfelu, cá sa se póta gasi destui invetiatori competentu pentru tóte comunele, si anume sa se reduca la urmatótele obiecte: cetire si scriere, elemente de aritmetica, istoria si geografia romániloru, celechismu;

e) in tóte scólele, fia de ori-ce trépta, sa se introduca intr'unu modu obligatoriu notiunile de serviciu militariu, din ce in ce mai desvoltate in proportiunea cu gradulu institutului, astfelu cá fia-care románu sa ajunga cu tempulu a-si potea apéra nationalitatea cu cartea si cu arma totu-deodata;

f) sa se incheida si sa nu se mai ingadue diferitele casse de educatiune de ambele secse sub directiunea iesuitoru, si in genere a calugeriloru si calugeriiloru catolice de ori-ce nationalitate;

g) in tóte pensionatele si scólele private, románe séu nerománe, sa fia obligatorie limba romána si istoria cu geografia romániloru, profesorii pentru aceste dóne catedre numindu-se dea dreptulu de catra ministrulu instructiunei publice dupa recomandatiunea consiliului superioru, de-si ei voru fi retribuiti, dupa o norma odata admisa, de cátra directorii séu directricele aceloru institute, cari numai astfelu se potu impedece de a ingagiá personalulu profesoralu celu mai reu, anume pentru obiectele de interesu nationale in Romani'a.

h) Invetiamentulu bisericescu románu, departe de a fi ciuntitu séu redusu, sa iea cea mai intin-sa desvoltare; dara dându-se unu puternicu impulsu clerului nationalu de miru, sa se stérgea totu-deodata cu incetulu, fára a se abalo dela canóne, ori-ce urma de calugarismu;

i) scólele profesionali nu numai sa se infintiedie cátu mai multé, dara inca sa se incuragiedie prin stabilirea pre viitoriu a unui sistemu de admissibilitate in diverse corporatiuni, cáci astfelu in zadaru va invetiá cine-va o meseria, déca a dóua di se va vedea silitu a muri de fome.

Pres'a romána va denuncia si va combate din respectu propagand'a cosmopolita in scóle, cerendu

necontenitu, că invelimentului politic și privat în
Romania să i se dea o direcțiune eminentă na-
ționalistă. (Va urma.)

Romania.

Responsul senatului la mesajul Domnului.

Prea Înaltă Doamnă,

Senatul, petrușu de detoriile se la țiera, s'a grabit a răspunde la apelul alesului națiunii, spre a se ocupa de lucrările urgente pentru cari s'a convocat în sesiune extraordinară.

Senatul însuși de simțimintele se de ordine și stabilitate ținându-se de grelele împrejurări în cari guvernul Mariei Tele a fost chemat la putere, și nu mai puțin de dificultățile ce a avut să străbată, și va da totu concursul său patriotic și se va grabi a da soluțiunea cea mai nimerită lucrărilor ce i se voru prezenta; uniunea și bun'a înțelegere între corpurile statului fiind singura în stare a consolida bazele junelui nostru edificiu politic și social.

Senatul a fostu fericit să vadă că înpromutul de 78 milioane, destinat a acoperi datori'a flotantă, guvernul Mariei Tele l'a realizat în țiera prin forțele ei proprii, și acest'a în momente forte critice. Acestu faptu a probat că Romania are resurse și vitalitate și că publicul are încredere în ea; și în adeveru statul nostru a plătit și va plăti totu-dé-un'a juste și adeveratele se datorii. Cu acesta ocaziune dă, senatul nu se pôte opri de a exprima Mariei Tele intim'a convicțiune ce are că guvernul, prin bun'a administratiune a financelor și cu ajutoriul legilor financiare, ce i s'a promis a i se prezenta, va să a feră țiera pre viitoriu de o nouă datoria flotantă.

Agricultur'a fiindu principalul izvoru alu avuției noastre, asceptăm cu nerăbdare să vedem țiera îndestrată cu institutiunea de creditu fonciar, anunțată prin ultimul mesaj alu Mariei Tele; și că urmarea dezvoltării noastre materiale, rezolvarea importantei chestiuni a căilor ferate va face obiectul celei mai mari și mai patriotice sollicitudini a senatului.

În privința armatei, senatul, privindu în ea asigurarea respectului legilor, institutiunilor și drepturilor țierei, este mândru a o vedea dezvoltându-se și este gal'a a da guvernului Mariei Tele, în limitele mijloacelor noastre financiare, totu concursul său, spre a îndrepta lacunele ce esperința va fi dovedit în legea ei organică din 1868.

Senatul asceptă cu nerăbdare că să i se prezente de guvernul Mariei Tele o lege prin care să se reguleze organizatiunea bisericeii noastre precum și pozițiunea clerului, chemat a înadăcină în inim'a poporului bine-facătoarele principii ale religiunii noastre, precum și legile necesare că instrucțiunea publică să fie o adevărată lumină în contra erorilor și ideilor sub-versive.

Senatul a vedut cu multă încredere convențiunile ce i s'a anunțat că s'au mai încheiat cu Rusia, Austro-Ungaria și Serbia. Elu nu pôte de cătu să se felicite de câte ori i se da ocaziune de a vedea că, prin asemenea convențiune, Romania se pune în strena legatură de interese și amicitia cu puterile garante vecine și cu statele limitrofe, și spera că înalt'a Pôrta și celelalte puteri garante voru avea și în viitoriu pentru statul român aceasi sollicitudine ce au avut până acum.

Țiera ve iubesc, Maria Văștra, și are totu încrederea în August'a Văștra persoană că veti conduce-o pe calea adevăratului progresu și a prosperității.

Să trăiesci Maria Tea, să trăiescă Maria Șea Doamnă și principes'a Maria!

Să trăiescă Romania!

Responsul Domnitorului.

Domnule presedinte,

Domnilor senatori,

Înaltul corp ce reprezentați, fidelu continuatoru alu tradițiunilor se, a capetat drepturi necontestabili la recunoștința țierei.

Spriginulă patriotică ce ati dat, în toate ocaziunile, silințelor guvernului meu, garantăza asigurările ce promiteți pentru viitoriu.

„Simțu o via multă, dloru senatori, vedindu bunele exemple ce dati d'ăstra cari, mai multu de cătu ori-cine, sunteți chemați a contribui pentru întărirea institutiunilor noastre. D-văștra ajutați de esperința trecutului, susținuți de preceptele religiunii, veti săi totu-d'ăun'a a da prudente consilii guvernului meu.

„Unanimitatea cu care senatul a înogurat lucrările se, constată, în modulu celu mai evidentu, că există în adeveru armonia între puterile statului, fericirea Romaniei depinde dela mântuirea acestei armonii.

„Nestabilitatea puterii este o cauză permanentă de desordine și o adevărată pedecă pentru realizarea binelui publicu.

„Fiti bine încredințati, domnilor, că numai astu-felul se va atinge marele scopu la care are dreptu a aspira națiunea, după atâtea lupte infructuose prin cari a trecut.

„Primiti, dloru senatori, mulțamiile mele pentru concursul patriotic ce promiteți guvernului meu; reînnoșcu, cu acesta ocaziune, și din partea Dămei, expresiunea simțimentelor de grațitudine pentru devotamentul ce ațerati cătră noi.

Responsul la adresa deputatilor.

Domnule presedinte,

Domnilor deputati,

„Ve mulțamescu de urările și asigurările ce mi dati.

Concursul d'ăstra eficace, susținuți prin probe pipate și prin votarea unanimă a adresei, devine din di în di o forță reală de care aveă neșperata nevoia guvernul meu pentru a merge cu încredere și barbatia pe drumulu ce și-a tras.

„Se vede, domnilor, că toți omenii de bine, cari sunt marea majoritate a națiunii, și-au datu mână pentru a departă spiritulu discordiei dintre noi și a asigura adevărată libertate, care este bas'a ori-cărei ordine durabile a societății.

„D-văștra ati înțelesu, domnilor deputati, că nimicu nu se pôte fonda fără unu acordu perfectu între puterile statului și că luptele pasionate și disensiunile conduceau țiera la peire.

„Amu totu convicțiunea că, prin constantă d-văștra voință de a lucră la binele și numai la binele comunu, se va consolida viitoriu Romania. Guvernul meu se va aplică necontenit de a ascultă voința reprezentantilor națiunii, țiera d-văștra cari aveți o asiă mare parte la conducerea afacerilor țierei, nu veti încetă, sum convinsu, unu singuru momentu de a merită a ei recunoștința pentru marile interese ce a încredințat respunderei d-văștre.

„Petrușu de șer'a datoria ce amu de a veștia la destinele patriei noastre, toate cogătările și forțele mele voru fi totu-dé-un'a conduse numai pentru fericirea ei.

„Inca odată, domnilor deputati, ve mulțamescu și din partea Dămei pentru afectușele simțiminte de devotamentu ce ne manifestați.

Anunțiu.

La oficiulu comunulu din Vale se afla o vacă cam de vr'o 7 ani de bețrâna de o statură mică, venetă în peru, gasită pe otarul comunei fără stăpân.

Pagubasiulu adevăratu se pôte însinua la oficiulu comunulu, dela care și-o pôte primi pe lângă o rebonificare până în diu'a de 18 Decembrie 1871 c. n.

În casulu neafărării stăpânului, vac'a se va vinde în 18 Decembrie 1871. c. n. prin licitațiune în tergiulu Selistei.

Vale, în 30 Novembre 1871.

Nicolau Resoiu,

Antiste comunulu.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la școlă elementară din parochia opidului Berthanu de religiunea gr. or. se scrie concursu.

Emolumentele sunt:

1. Léfa fipsată din alodiu 100 fl. v. a.
2. Câte 30 xr. dela parinții pruncilor umblatori la școlă.

3. Cuartiru liberu și 4 stângini lemne din care se încaldiesc și școl'a.

Doritorii de a ocupa acestu postu au a-si asterne petitiunile lor la subscrisulu până în 1 Decembrie 1871 st. v. dovedindu că sunt de religiunea gr. or. cu portare bună — și că sunt pedagogi absoluti.

Siarosiu, 10 Nov. 1871.

Dionisiu Chendi,
protopopu.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea stățiunii invetiatoresci la școl'a confessională gr. or. din Pianulu de susu Inspectoratulu școlariu districtuale alu Sebesiului cu léfa anuală de 320 fl. v. a. cuartiru și lemne de încaldit se escrie concursu până la finea lui Novembre 1871.

Doritorii de a ocupa menționat'a stățiune, au a-si adresă cererile instruate cu documentele providute în „Statutul organicu” și că sunt cantăreți buni susunimitei inspecțiunii până la terminulu pus.

Pianulu de susu în 8 Nov. 1871.

(3—3)

Comitetulu parochial.

Ad. nr. pp. 223—1671.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu preotiescu la parochia româna gr. or. Butene din protopresbiteratulu Clusului, se escrie concursu până în 6 Decembrie a. c. pentru acestu postu.

Cu acestu postu preotiescu este împreunatu urmatoriu venitulu anual:

- a) Cas'a parochială cu gradina de legumi, și pomi de 950 orgii □. și edificiiile agronomice.
- b) 5 jugere și 770. orgii quadrate locu aratoriu, — și 3 jugere 520 orgii quadrate — fenatiu, precum și în limitele (hotarulu) Retitelei locu de 4. cara de fenu.
- c) Dela 100. fumuri câte 16 copuri (1/2. mertia mare) de bucate, și câte o di (claca) eu palm'a.
- d) Șol'a usuată — și acum de nou prin sinodulu parochialu statorita.

Doritorii a ocupa acestu postu preotiescu, suntu pofitiți a-si adresă concursese se, în sensulu statutulu organicu §. 3 bine instruate cătră sinodulu parochialu, și ale tramite subscrisului până în 1. a Decembrie, că în 6 negresitulu se pôte urmă alegerea.

Clusiu 5. Novembre 1871.

În contielegere cu comitetulu parochialu. —

V. Rosiescu,
prot. românu gr. or.

3—3

Edictu.

Ioann'a nasc. Flórea din Tilisc'a, sub datulu de astadi au încaminatu la forulu matrimoniale subscrisu procesu divortiale asupr'a barbatului ei Vasiliu Iog'a totu din Tilisc'a scaun. Saliscei. Deci fiindu că numitul barbatu absentăza din loculu nascerei se și din patria de șapte ani și nu se știe loculu aflării lui, același se îndetoreza prin acest'a, că în terminu de unu anu să se infatisieze înaintea acestui foru matrimoniale, pentru că la diu contra, și fără de elu se voru otari cele de lege prescise.

Sabiu, 1 Octobru 1871.

Forulu matrimoniale gr. res. alu tract.
(3—3) protop. alu Sabiului I.

Ad. nr. 160 ex 1871.

Citatiune edictale.

Elisabet'a Miklosiu alias Magyar carea de mai multu tempu a pasesit cu necredință pe legiutulu ei sociu Avraamu Schiopu, ambii de religiunea ort. orient. din Merchias'a, nesciindu-se loculu ubicațiunii se, — se citeza prin acest'a, că, în terminu de unu anu de dile dela datulu escrierei acestui edictu, să se infacisiedie la subscrisulu scaunu ppscru, căci la diu contra, și în absentia densei se va pertractă și decide — pe bas'a S.S. canone ale bisericeii noastre ort. res. — procesulu divortiale încaminatu asupr'a de barbatulu ei.

Cali'a 16 Septembrie 1871.

Scaunulu ppscru gr. orient. alu Cohalmului,
că foru matrimoniale.

Nicolau D. Mircea,
Adm. prot.

2—3